

Løvstakksidene

Menighetsblad for Løvstakksiden menighet, DEN NORSKE KIRKE nr. 4 / 2014

MYSTERIET

Når man reiser rundt i Europa som turist, så er et av de mest vanlige severdighetene de store katedralene som finnes i hver storby. Man får en spesiell åndelig følelse ved å være i disse store kirkene. Det er høyt og luftig under kirketaket. Rommet stimulerer til å la tankene sveve og filosofere. Den religiøse utsmykning fyller en med andektighet og ærefrykt.

Det er godt å sette seg ned på en av benkene og kjenne på stillheten, selv om tankene flakker hit og dit. Kanskje man tenker over livet og hva som er viktig for en. Man tenker på drømmer og skuffelser, kjærlighet og sorg. Kort sagt selve livet og de store spørsmålene.

Kirkerommet lar oss komme i kontakt med de indre sidene i vårt sjelsliv. Vi mennesker er skapt som åndelige vesener, skapt i Guds bilde. Derfor er det viktig å ta vare på disse åndelige sidene ved oss.

Kirkerommet er et møtested mellom Gud og mennesker. Vi kan ha religiøse opplevelser ved å gå en tur i naturen og betrakte skaperverket, men i kirken blir alt satt i en kontekst og definert livstolkning.

I kirkerommet dukker de store spørsmålene fram: Finnes det en Gud? Bryr han seg om meg og mitt liv. Hva er meningen med lidelsene og problemene som finnes i verden? Finnes det en evighet?

Alle disse spørsmålene har menneskene søkt å få svar på i alle tider. Den enkelte må finne ut svarene for sin egen del. Men det vil alltid være spørsmål som vi ikke forstår. Vi kaller det uforståelige for et mysterium. Ikke minst er Gud et mysterium. Han er mye mer og større enn mine tanker. Kanskje det er like greit at vi ikke forstår alt.

Nå i julen feirer vi det største mysterium av alt: at Gud ble menneske. Gud er kommet nær ved sin Sønn, Jesus Kristus. Gud holder seg ikke lengre skjult, men han har åpenbart seg for oss mennesker ved selv å komme til oss.

Julen forteller oss at Gud er en Gud som elsker verden og menneskene. Han strekker ut en hånd til oss for å frelse oss og vise oss en vei i livet. *Fred på jorden blant mennesker som han har sin glede i*, sang englene.

Ta gjerne en tur innom kirken nå i julen og hør mer om dette dersom du synes det er interessant!

Arnulf Sandvik
Sokneprest

Gudstjenester i Løvstakksiden menighet

14. DES.- 3. SØN. I ADVENTSTIDEN

Luk.3,7-18 Frukt som svarer til omvendelsen
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.
Søndagsskole. Kirkekaffe

KL 1600 ST.MARKUS KIRKE
Lysmesse/Caroling sammen med Bergen Internasjonale Menighet. Konfirmantene deltar.

21. DES.- 4. SØN. I ADVENTSTIDEN

Luk.1,39-45 Maria og Elisabeth
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Åpen kirke. Musikk til ettertanke, ro og stillhet i julestria.

24. DES.- JULAFTEN

Lukas 2,1-20 Jesus blir født
KL 1400 ST.MARKUS KIRKE
Familiegudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Kirkens Nødhjelp.

KL 1600 SOLHEIM KIRKE
Familiegudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Betlehemskirken.

25. DES.- JULEDAG

Joh.1,1-14 Ordet ble menneske
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Høytidsgudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Misjonsprosjekt Thailand.

1. JAN.- NYTTÅRS DAG

Matt 1,20b-21 Navnet Jesus, han skal frelse
NB! KL 1200 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet.

4. JAN.- KRISTI ÅPENBARINGS DAG

Lukas 2,40-52 Jesus som 12 åring i templet
KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Misjonsprosjekt Thailand.
Kirkekaffe.

11. JAN.-2. SØN. I ÅPENBARINGSTIDEN

Mark 1,3-11 Døperen Johannes og Jesu dåp
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Søndagsskole. Takkoffer: Rettshjelp asylbarna, Noah. Kirkekaffe.

18. JAN.-3. SØN. I ÅPENBARINGSTIDEN

Joh.4,4-26 Kvinnen ved brønnen
KL 1100 ST.MARKUS
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

25. JAN.-4. SØN. I ÅPENBARINGSTIDEN

Joh 9,1-7.33b-38 Mannen som var født blind
KL 1100 ST.MARKUS
Fellesgudstjeneste med BIM.
Søndagsskole. Takkoffer: BIM. Kirkekaffe.

1. FEB.- SÅMANNSSØNDAG

Markus 4,26-34 Såkornet og sennepsfrøet
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Familiegudstjeneste ved Thor Sommerseth. Takkoffer: Barne og ungdomsarbeidet. Kirkekaffe.

8. FEB.- KRISTI FORKLARELSES DAG

Markus 9,2-13 Disiplene får se Jesu herlighet
KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Normisjon-Bangladesh.
Kirkekaffe.

15. FEB.- FASTELAVNSSØNDAG

Joh. 12,20-33 Jesu død og herliggjørelse
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Søndagsskole. Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

18. FEB.- ASKEONSDAG

Matteus 12,38-42 En ond slekt krever tegn
Skriftmålgudstjeneste ved Thor Sommerseth. Takkoffer: Kirkens Nødhjelp.

22. FEB.- 1. SØND. I FASTETIDEN

Matteus 16,21-23 Om lidelsen og Peters protest
KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Fellesgudstjeneste med BIM.
Søndagsskole. Takkoffer: Misjonsprosjekt Mali. Kirkekaffe.

1. MARS - 2. SØND. I FASTETIDEN

Lukas 7,36-50 Hun som fikk syndene tilgitt
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Søndagsskole. Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

8. MARS - 3. SØN. I FASTETIDEN

Markus 9,17-29 Jesus driver ut en vond ånd
KL 1100 ST.MARKUS
Gudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

15. MARS - 4. SØND. I FASTETIDEN

Joh 3,11-16 Så høyt har Gud elsket verden
KL 1100 SOLHEIM KIRKE
Familiegudstjeneste ved Arnulf Sandvik.
Solheim kirkes barnekor deltar. Takkoffer: Barne - og ungdomsarbeidet. Kirkekaffe.

KL 1100 ST.MARKUS KIRKE

Gudstjeneste ved Thor Sommerseth.
Takkoffer: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe.

22. MARS - MARIA BUDSKAPSDAG

Lukas 1,46-55 Marias lovsang
KL 1100 ST.MARKUS KIRKE
Fellesgudstjeneste med BIM.
Søndagsskole. Takkoffer: Bergen Internasjonale Menighet. Kirkekaffe.

JUL

Jul kommer av det norrøne ordet jól eller jólablót. Jula var opprinnelig den hedenske feiringen av midtvinterdagen i Norden. Den kristne høytiden og festen vi kjenner best til i dag, er til minne om Jesu Kristi fødsel. Den kristne juledagen er 25. desember. Når den gresk-ortodokse kirke feirer jul den 6. januar, er det ikke fordi de regner at Jesus ble født en annen dato, men fordi de fremdeles bruker den julianske kalender som ligger 13 datoer bak vår.

Julaften markerer begynnelsen på natten som er blitt valgt til å markere at Jesus ble født, ingen kjenner den egentlige fødselsdagen.

Kristus i julenavnet

I storparten av Europa har feiringen fått et kristent navn: På engelsk brukes navnet Christmas (kristmesse), tysk Weihnachten (vienatt), fransk Noël (fødsel). I Skandinavia har høytiden fått beholde sitt gamle norrøne navn jul. England har de bevart Yuletide som en arkaisk form.

Jo mere vi er sammen

Typiske elementer i julefeiringen i hele verden er levende lys, festlig lag, sammenkomster i familien, tradisjonspreget mat, gaver, bruk av symboler som rødt og grønt, nisser, engler, stjerner og julekrybber.

Det er likevel ulike tradisjoner fra land til land. I Norge blir julen feiret med julemat, levende lys og musikk. Vi gir hverandre gaver, de fleste pynter juletre og synger julesanger. Mange har gang rundt juletre og mange steder er det populært å gå på juletefest i romjulen eller etter nyttår. Kirkegang og lesing av juleevangeliet hører også med for mange. Folk har tradisjoner som ofte har vart i mange generasjoner.

Julen er en stor høytid for mange familier, med forventning om hyggelig samvær og fine gaver. Men høytiden kan også være vanskelig for mennesker som gruer seg til å stå utenfor det hele.

Tips til julefeiring

- vis og lær barna gleden ved å gi fremfor å få gaver
- gi heller bort opplevelser og samvær enn ting
- inviter hjem noen som gruer seg til en ensom julefeiring
- besøk noen du ser sjelden

Arrangement i JULEN

Løvstakksiden menighet

5.10.12 DES. JULESPILL FOR BARNEHAGE
Alle barnehagene på Løvstakksiden er invitert til julespill i både Solheim og St.Markus kirker.

4.DES. JULEFEST FOR ELDRE
Torsdag kl 1130 menighetssalen St.Markus kirke. Juleavslutning for Hyggestunden og Diakonatotet

7.DES. JULEKONSERT MED KOR
Søndag kl 1800 St.Markus kirke. Damekoret Tonevill m.fl.

13.DES. LUCIAKONSERT
Lørdag kl 1600 i Solheim kirke
Solheim kirkes barnekor, mannskoret Fremad og andre lokale utøvere deltar.

14.DES. LYSMESSE / CAROLING
i St.Markus kirke kl 1600.
I samarbeid med BIM, konfirmantene deltar med lystenning.

17.DES. SKOLEGUDSTJENESTE
For Ny Krohnborg skole: Småtrinnet og Ungdomstrinnet.

24.DES. JULAFTEN
kl 1400 St.Markus kirke. Julaftengudstjeneste.
kl 1600 Solheim kirke. Julaftengudstjeneste.

25.DES. JULEDAG
kl 1100 Solheim kirke. Høytidsgudstjeneste.

1.JAN. NYTTÅRSDAG
NB! kl 1200 i St.Markus kirke.

11.JAN. DIAKONATETS JULETREFEST
Menighetssalen i St.Markus kl 1800.
Festtale ved Thor Sommerseth. Bevertning og juletegang.

ALT ER MULIG!

Hvor gammel er du og hvor er du født?

Alderen er hemmelig, men jeg er født og oppvokst i Gambia.

Når kom du til Norge, og hva var det som gjorde at du bestemte deg for Norge?

Jeg kom til Norge i 1983 som elev på Hardanger folkehøyskole for å lære norsk, slik at jeg kunne studere på høyere nivå som jeg ikke hadde mulighet til der jeg kom fra.

Vi har sett at du av og til hjelper til i Løvstakksiden menighet, hvorfor det, du som er muslim?

Ja! Jeg er muslim, men ser ikke at religion skal forhindre meg i å hjelpe andre medmennesker. Selv har jeg gått på kristen skole, Lundeneset videregående skole (internat) etter jeg var ferdig på folkehøyskole. Der viste de at jeg er muslim men de behandlet meg akkurat som de andre elvene. Jeg fikk ingen særbehandling. I tillegg er det slik der jeg kommer fra at vi alltid hjelper hverandre enten du er muslim, kristen, katolikk, o.l. vi er like. I Gambia når muslimene eller kristne har fest eller feirer sine høytider, kan man ikke se hvem som er muslim eller kristen; vi inviterer nabo uansett livssyn. Jeg har ofte feiret påske og jul sammen med kristne venner. I min familie har vi også tilhørighet til ulike religioner, for eksempel er noen kristne, andre muslimer.

Hvorfor startet du Al-Madina?

Jeg har ikke gjort dette alene, men hatt mye dialog med Dora P. Loro, Åsta Årøen, Liv Tønjum, Britt Rønningen og Kristin Rivernes. De sitter i styret i dag. I tillegg har flere kommet til, blant annet Julie Schoelermann. Mange kvinner med flerkulturell bakgrunn har bidratt på ulike vis. Vi er blitt mange. I løpet av en uke er det 80-90 kvinner innom, i tillegg kommer svømmekursene. Al-Madina ble startet i september 2013, vi synes vi har fått til mye på kort tid.

Hvordan klarer du å samle så mange kvinner på Al-Madina aktivitetene, og hva slags aktiviteter har du?

Wow! Jeg kan si litt om det, men jeg tror kvinnene skulle svare dette spørsmålet. Like verdier mellom innvandrere og etniske norsk er det som teller.

Jeg er et menneske som er åpen overfor alle, jeg har bodd her på Løvstakken siden 1997 og jeg ser at her bor flere innvandrere-familier med ikke vestlig bakgrunn. Jeg tenkte at vi trenger en møteplass, mange har ikke kontakt med naboene og vet ikke hvem de er. Jeg vil ikke at folk sitter hjemme uten å bevege seg. Det er passiv hverdag for de fleste av oss som ikke har jobb å gå til. Det er veldig få aktiviteter for både kvinnene og ungdommene (særlig for jentene) i dette området. Det å påvirke og motivere til å få kvinnene til å være med i aktivitetene, er meningsfylt. Jeg føler også at det hjel-

per innvandrere-kvinnene til å bli integrert i samfunnet.

Når det gjelder aktivitetene, har vi zumbadans, håndarbeid, språkkafe, svømmekurs, sykkelkurs, sminkekurs, yoga og ballspill. Al-Madina er både for kvinner og jenter. Vi har egen jentegruppe for de unge.

Hva tror du Al-Madina blir til i løpet av de neste 10 år?

Al-Madinas mål om 10 år er å se at organisasjonen lykkes med det vi holder på med, å se at alle er motivert, innvandrere-kvinner som er engasjert og integrert i samfunnet, med flere jobbmuligheter for oss. Og kanskje er vi blitt mange flere i Al-Madina da.

Hvorfor er det så få kvinner med innvandrerbakgrunn som etablerer egen bedrift?

Det er flere ting som hindrer kvinner med innvandrerbakgrunn å starte sin egen bedrift. Midler til oppstart; mange har ingen jobb å gå til, slik at man kan spare for å ha egenkapital til å starte opp, og mange mangler både kunnskap om norske systemer og norsk språk. Jeg har nettopp fullført et kurs angående etablering, men har ingen midler til å starte det som jeg har tenkt å starte.

Har du noen gode råd til andre kvinner med innvandrerbakgrunn?

De må ikke gi opp, stå på, beholde motivasjon og tenke positivt, alt er mulig! Ikke minst prøve å integrere seg i samfunnet.

Har du noe nyttårsønske?

Ja! Mitt ønske for det nye året, er å få midler til å starte opp det som jeg tenker å starte eller å få jobb. Jeg ønsker også at alle kvinnene som ikke har jobb å gå til får seg en jobb, særlig innvandrere-kvinnene. Vi er ikke late, vi har bare ikke fått samme mulighet til å bidra i samfunnet.

Ønsker alle God Jul og Godt Nytt År

Åsta Årøen
Frivillighetskoordinator

Aminata Corr deltok på erfaringskonferanse hos Barne- og likestillingsminister Solveig Horne 29. okt i Oslo. Temaet var innvandrere sine erfaringer i møte med Norge.

Aminata Corr
- ildsjel på Løvstakksiden

I år er det 1000 år siden Olav Haraldsson etter tradisjonen lot seg døpe i Rouen. Det ble markert først og fremst i byens store katedral, og dette fikk jeg være med på.

Byen Rouen ligger i Normandie, nord i Frankrike. Normandie betyr jo nordboerens rike. Rouen var sunnmøringen Roland, eller kanskje bedre kjent fra historien som «Gange Rolf», i Frankrike som Rollon sitt rike. Altså våre forfedres rike. En liten artighet av i dag, er at et av fotball-lagene i Ålesund heter Rollon. Hit kom Olav Haraldsson som leiesoldat i 1013. Tilkalt av barnebarnet til Rollon, hertug Richard, som lå i konflikt med nabo-grevskapet. Her møtte han på ny kristendommen, og gikk i lære hos biskopen i flere måneder før han lot seg døpe.

Fra gammelt av bærer Domkirken i Bergen navnet Olavskirken, med stedsanvisning i Vågsbunnen. Tre representanter fra Bergen domkirke menighet, hvor jeg som sagt fikk være en av dem, fikk være med og oppleve denne storslåtte feiring av Olav den Hellige sin kristning og dåp i katedralen i Rouen. Bergen domkirke menighet var invitert med via sin vennskaps-menighet i Southwark i London, som igjen også har en vennskapsavtale med katedralen i Rouen.

Dette var en stor begivenhet i den katolske kirke. Olav er nok bedre kjent i den katolske verden enn hos oss lutheranere. Mange av våre katolske venner hadde tatt turen nedover til Rouen. Også fra St.Paul menighet her i Bergen var en stor kontingent. Så dette ble meget økumenisk: katolikker, lutheranere, anglikanere og sikkert andre kirkesamfunn også. At vi kan samles på tvers av kirkesamfunn er viktig nok årsak til å markere en slik historisk begivenhet.

Samarbeid over landegrensener

En annen god grunn er samarbeid over landegrensener. Å stå sammen om noe er viktig i dagens samfunn. Arrangementet var et samarbeid mellom Rouen og Trondheim. En arbeidsgruppe i Trondheim har arbeidet med å forberede jubileet fra norsk side, i samarbeid med kontakter i Rouen. Bak arbeidsgruppen, som en slags hovedkomite, står ordfører i Trondheim Rita Ottervik, preses i Den norske kirke Helga Haugland Byfuglien, biskop i Nidaros Tor Singsaas, og biskop i Den katolske kirke i Norge, Bernt Eidsvig. Trondheims ordfører Ritta Ottervik m.fl stilte fra Trondheim kommune. Fra det offisiell Norge stilte den Norske ambassadør i Frankrike med frue, som hilste fra både utenriksminister Børge Brende og kulturminister Thorhild Widvey. Offisielt fra Den Norske kirke stilte

både presses Helga H. Byfuglien, biskop i Nidaros Tor Singsaas og Ragnhild Jepsen, domprost i Trondheim.

Fra Trondheim deltok også Trondheimsolistene og det gregorianske koret Schola Sanctae Sunniva med flott konsert. Maleren Håkon Gullvåg stiller ut bilder fra utstillingen «Den bibelske syklus» i katedralen, før hele utstillingen skal stilles ut i en annen kirke i Rouen i november og desember.

Samhørighet

Det har vært utlyst en komponist-konkurransen i Rouen med tema, Hellig Olav. Den norske komponisten Henrik Ødegaard vant denne, og verket ble fremført i katedralen under den økumeniske gudstjenesten lørdag kveld. Ved denne gudstjenesten talte preses Helga H. Byfuglien. Gave fra Den Norske kirke var en fin minnestein / plate med innskripsjon om at her ble hellig Olav, Norges evige konge døpt. Denne ble plassert i Krypten hvor dåpen sannsynligvis ble holdt. Steinen er hugget av steinhugger Eva Stavsoien, som til vanlig jobber med å restaurere Nidarosdomen.

Ettergudstjenesten var det offisiell mottagelse hos biskopen i Rouen i bispepalasset.

Tidligere på lørdagen var det seminarer om Olav den Hellige i regi av Olavsfestdagene og Nasjonalt Pilgrimsenter. Det var mye interessante på seminarerne om Hellig Olav. Vi hørte om hans betydning både i Norge og Normandie, om normannernes Rollon, Gange-Rolf og hans etterkommere, og om franske stedsnavn. Etter en mottagelse - lunch i menighetssenteret, var det arrangert byvandring. Her lærte vi mye om byens historie og historiske personer. Særlig fikk vi et innblikk i historien om Jeanne D' Arc. Det var tolv beskyldninger mot henne, men hun svarte bare ja på en av dem, og det var at hun hadde gått i herrebukser. På det grunnlaget ble hun dømt og brent: å gå i herrebukser. Som alt annet må det sees i lys av sin historiske samtid.

Søndag ettermiddag var den katolske hovedfeiringen, hvor biskop i Den katolske kirke i Norge, Bernt Eidsvig forrettet og talte. Gave fra den Katolske kirke var en relikvie, et stykke av beinet til Hellig Olav som den Katolske kirke i Oslo har.

Ved å reise ut og treffe andre mennesker, lærer en andre måter å tenke og være på. Dermed bygger en vennskap og toleranse på en verdigfult måte.

Solveig Sjursæther
Administrasjonsleder

Storslått feiring av Hellig Olavs kristning og dåp i Rouen i Frankrike

Cathédrale Notre Dame de Rouen

Millénaire du baptême de Saint Olav Roi et Patron de Normandie

Studietur til London

De ansatte i Løvsstakksiden menighet søkte og fikk i høst midler fra Kommunenes Arbeiderforening (KA) og Bjørgvin bispedømmeråd til en studietur. Vi bestemte oss for å reise til London for å besøke Sjømannskirken og Southwark Cathedral og se hvordan de driver menighetsarbeid.

Mandag den 3.nov. bordet vi flyet og dro avgårde. Overnatting i to leiligheter ikke så langt fra London Bridge var både praktisk og sentralt. Vi brukte ettermiddagen til å samtale om tanker rundt vårt eget arbeid i Løvsstakksiden og se fremover.

Tirsdag morgen holdt sokneprest Arnulf Sandvik en bibeltime og delte noen tanker fra 1.Korinterbrev 12-14. Menigheten er Kristi legeme og vi er alle lemmer på leget.

Sjømannskirken i London, St.Olavs kirke

Turen gikk inn til sjømannskirken ikke så langt fra stedet vi bodde. Vi ble tatt varmt og godt imot av prest Bjørn Nygård og menighetspedagog Astrid Sandvand Dahlen. Bjørn Nygård har tidligere vært sokneprest i Solheim kirke, så vi følte vi fikk ekstra omsorg og oppmerksomhet.

Kirkebygget til sjømannskirken var interessant. Når man kom inn i kirken så var det første rommet et stort rom med sofaseksjon, kiosk og spisebord med stoler. Tanken er at nordmenn skal komme inn her for å slappe av, lese aviser, spise norsk sjokolade og ikke minst vafler. Med andre ord var det riktig hjemmekoselig. Lenger inn i rommet var det en dør inn til kirkerommet. Kirken er snart hundre år og syder av historie. Særlig under 2.verdenskrig var kirken et viktig samlingssted for kongehuset og eksilregjeringen i London.

Etter en bedre lunsj fikk vi en innføring i hvordan sjømannskirken ble drevet. Sjømannskirken er sterkt avhengig av de frivil-

liges innsats. Til driften av sjømannskirken måtte de skaffe midler selv. Den største inntektskilden var den årlige julemess. Julemessen var et stort arrangement som varte over 3 dager. Alt som smakte av Norge ble solgt. En kvinneforening hadde hovedansvaret. Damene stilte opp i bunad og solgte mat, gevinster og egne håndarbeid. Mange tusen kom innom på julemessen hvert år, og inntekten var ikke ubetydelig.

Onsdag holdt seniorprest Thor Sommerseth en bibeltime over temaet: Å komme hjem. Han tok utgangspunkt i maleriet til Rembrandt: *Hjemkomsten til den fortapte sønnen*. Thor snakket om at vår hovedoppgave i kirken er å hjelpe folk til å komme hjem til Gud vår Far. Det passer godt til vår uoffisielle visjon for Løvsstakksiden menighet: *et hjem i ditt nærmiljø*.

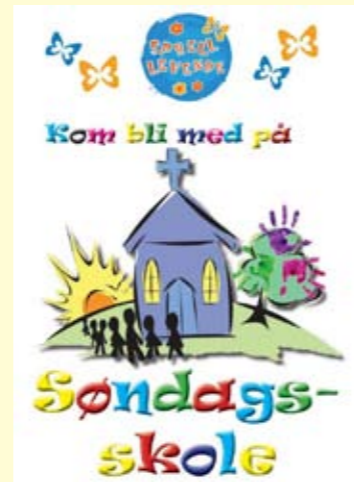
Southwark Cathedral

Vi reiste videre til Southwark Cathedral, som er en vennskapsmenighet til Bergen domkirke menighet. Vår administrasjonsleder Solveig Sjursæther har gode kontakter der og vi fikk møte frivillighetskoordinator Sarah Mann. Hun fortalte at kirken hadde ca. 480 frivillige medarbeidere. Det var et stort apparat for å administrere alle frivillige som gjorde en betydelig innsats. Det var interessant å se at noen frivillige hadde uniformer og halskjeder som signaliserte hva de gjorde. Det var status å være frivillig. Det var mange eldre i denne menigheten, men de hadde klart å engasjere pensjonistene som hadde god tid og ønsket å gjøre noe for andre.

Etter litt fritid på ettermiddagen, bar turen hjemover utpå kvelden. Vi hadde en flott tur og fikk mange impulser til vårt arbeid i Løvsstakksiden. I tillegg var det kjekt at staben ble kjent med hverandre på en litt annen måte enn i arbeidssammenheng.

Arnulf Sandvik
Sokneprest

Søndagsskolen i Solheim kirke

I Solheim kirke har vi søndagsskole nesten hver søndag. Barna i menigheten samles for å høre bibelfortellinger presentert på en enkel og spennende måte.

Jesus fikk på en måte en dårlig start på livet. Maria og Josef fant ikke noe ledig rom da de kom til Betlehem for å være med i den store folketellingen som keiseren hadde bestilt. Maria var høygravid og ventet sitt første barn. Mange mammaer og pappaer ville fått panikk. Maria og Josef gjorde det beste ut av situasjonen: de måtte ha et sted å være, og overnattet derfor i en stall. De laget en baby-seng i dyrenes matfat. Etterpå måtte de rømme til Egypt. Jesus sin historie ender med at han ble spikret til et kors. Det er brutalt. Jesus, Guds sønn?

Noen gang er opplever vi som lever nå vanskelige eller rare ting. Vi tenker kanskje «Jeg, Guds barn?»

Eyvind Skeie har skrevet en sang (nr 56 i den nye salmeboken) som forklarer noe av det som er vanskelig: «Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg».

Det er egentlig ikke til å forstå, men Jesus er en mellommann, en advokat eller et bindeledd, mellom Gud og oss mennesker. Jesus opplevde mange rare ting. Vi opplever mange rare ting.

På søndagsskolen prøver vi å bli bedre kjent med Jesus.

Velkommen til Søndagsskole i Solheim kirke kl 11 og i St. Markus kirke på fellesgudstjenester mellom Løvstakksiden menighet og Bergen International Church, enten kl 11 eller kl 16.

Ann-Elin Dyrøy

JULEMESSEN GIKK AV STABELEN 29.NOV

Edit Hjørnevik var primus motor. Hun fikk også god hjelp av Ann Kristin Heggholmen til innsamling av gevinster.

Takk til alle som bidro, med håndarbeide, kakebakst og innsats på selve dagen.
Åsta Årøen

BARNAS SIDE

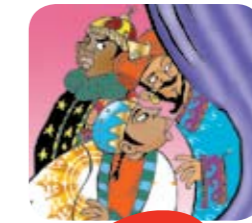
Fargelegg

Finn riktig skygge

Vismennenes labyrint

Hjelp de vise menn å finne fram til Jesusbarnet!
Hvilken vei skal de velge?

Vismennene kaster skygge inn i huset til Josef og Maria, men bare en er den rette. Hvilken?

nettSPRELL.no

- Musikkvideoer
- Tegnefilmer
- BARNAS-konkurranser

Søndagsskolens nettside for barn!

BARNAS

14 blader + DVD + CD = kun 365,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 199,- pr barn

Bestill på barnas@sondagsskolen.no eller på telefon 22 08 71 00

TÅRNAGENTENE

tarnagentene.no

Tårnagentenes eget nettsted!

Julefortellinger for barn

Legenden om Julelyset

Vanen med å plassere lys i vinduene i desember stammer antagelig opprinnelig fra før-kristen tid, som en del av vinter-solfesten. Denne legenden viser hvordan den kristne kirke forandret skikken til å representere lyset og freden i Kristus.

Det var en gang for lenge siden, en gammel skomaker og kona hans som bodde i Østerrike. Selv om de var veldig fattige, delte de alltid det lille de hadde med andre. Hver aften satte de et lite lys i vinduet i den lille stua si, som et tegn på gjestfrihet for alle veifarende som måtte trenge ly for natten.

Gjennom årene ble den lille landsbyen deres plaget av krig og hungersnød. Men som om en ukjent kraft vernet dem, led skomakeren og kona hans mindre enn de andre i landsbyen.

Så en julekveld samlet landsbyboerne seg for å diskutere de vanskelige forholdene de levde under. "Det er noe spesielt med skomakeren og kona hans", sa en. "De slipper alltid unna ulykkene våre. Hva er det de gjør annerledes enn oss andre?" "La oss sette lys i vinduene våre. Kanskje det er det som verner dem fra alt det vonde", sa en annen.

Den natten var den tent lys i vinduet i alle hjem, og så - før solen sto opp, kom en budbringer med store nyheter til landsbyen: Det var fred! Da takket landsbyboerne Gud for å ha gitt dem fred, og sverget at de alltid skulle sette lys i vinduet på julaften.

Og denne nydelige skikken spredte seg ut over verden. Og hver julaften lyses verden opp av millioner av lys med sitt budskap om kjærlighet, glede og fred.

Piken med svovelstikkene

Det var gresselig kaldt. Det snedde, og det begynte å bli mørke kvelden. Det var da også den siste kvelden i året, nyttårskvelden.

I denne kulden og i dette mørket gikk det en liten fattig pike, barhodet og med bare føtter gjennom gatene. Ja, egentlig hadde hun hatt tøfler på seg da hun gikk hjemmefra, men hva hjalp det?

Det var noen riktig svære tøfler, så store at moren hennes hadde brukt dem den siste tiden, og den lille piken mistet dem da hun skyndte seg over gaten, akkurat idet to vogner for forbi i voldsom fart. Den ene tøffelen klarte hun ikke å finne igjen, og den andre tok en gutt og løp sin vei med. Han sa at han ville bruke den til vugge når han selv fikk barn.

Og der gikk den lille piken med de bare, små bena, som var røde og blå av kulde. I et gammelt forkle hadde hun en mengde svovelstikker, og en bunt gikk hun med i handen.

Ingen hadde kjøpt noe av henne hele dagen. Ingen hadde gitt henne en eneste liten skilling. Sulten og forfrossen gikk hun der og så ulykkelig ut, stakkars liten.

Snefnuggene falt i det lange, gule håret som krøllet seg så pent i nakken, men slikt tenkte hun ikke det minste på. Ut av alle vinduer skinte det lys, og det luktet så deilig gåsestek i gaten, for det var jo nyttårsaften - ja, det tenkte hun på.

Borte i en krok mellom to hus - det ene stakk litt mer fram i gaten enn det andre, satte hun seg og krøket seg godt sammen. De små bena hadde hun trukket oppunder seg, men hun frøs mer og mer, og hjem torde hun ikke gå, for hun hadde jo ikke solgt noen svovelstikker.

Ikke hadde hun fått en eneste skilling heller, og faren kom til å slå henne. Kaldt var det hjemme også, for de bodde oppunder taket, og der pep vinden inn, enda det var dyttet med strå og filler i de største sprekene.

De små hendene hennes var nesten døde av kulde. Å - så godt som en liten svovelstikke ville gjøre!

Om hun bare vaget å dra en ut av bunten, ripe den mot veggen og varme fingrene! Hun trakk en ut, og ritsj! som den futtet og brant!

Luen var varm og klar som et lite lys da hun holdt handen omkring den. Det var et underlig lys. Den lille piken syntes hun satt foran en stor jernovn med blanke messingkuler og messingrør på.

Iliden brant så vidunderlig og varmet så godt. Å, så deilig det var!

Den lille piken strakte allerede føttene fram for å varme dem også - da gikk flammen ut, kakkelovnen forsvant, og hun satt der med en liten stump av den utbrente svovelstikken i handen.

Hun ripet av en ny, den brant og lyste, og der hvor lysskinnet falt på muren, ble den gjennomsiktig som et stykke flor.

Hun så helt inn i stuen, hvor bordet sto dekket med skinnende hvit duk og fint porse-

len, og en stekt gås sto og dampet så deilig, fylt med svsker og epler.

Og det herligste av alt var at gåsen hoppet ned fra fatet og vraltet bortover gulvet med gaffel og kniv i ryggen, helt bort til den lille piken kom den.

Da sloknet svovelstikken, og så var det ikke noe annet å se enn den tykke, kalde murevgen igjen.

Så tente hun en ny. Da satt hun under det vidunderligste juletre. Det var enda større og finere pyntet enn det hun hadde sett gjennom glassdøren hos den rike kjøpmannen siste julekveld.

Tusen lys brant på de grønne grenene, og fargeglade bilder, slike som de pynter i bu-tikkvinduene med, tittet ned på henne. Den lille piken strakte begge hendene i været - og da sloknet svovelstikken.

Alle julelysene steg høyere og høyere, og nå så hun at de var de klare stjernene der oppe. En av dem falt og laget en lang ild-stripe på himmelen.

"Nå døde et menneske!" sa den lille piken, for gamle mor hadde sagt at når en stjerne faller, så går en sjel opp til Gud.

Mormor, som nå var død, var det eneste menneske som hadde vært snill mot den lille piken.

Hun strøk igjen en svovelstikke mot muren. Den lyste opp rundt om, og i skinnet sto gamle mormor, så klar, så strålende, så mild og god.

"Mormor" ropte den lille piken. "Å, la meg få være med deg! jeg vet at du er borte når svovelstikken går ut, borte akkurat som den varme kakkelovnen, den deilige gåsesteken og det store, vakre juletreet!"

Og så strøk hun fort av alle de svovelstikkene som var igjen i bunten, for hun ville holde på mormoren. Og svovelstikkene lyste med en slik glans at det ble lysere enn midt på lyse dagen.

Mormor hadde aldri vært så vakker før og så stor. Hun løftet den lille piken opp på armen sin, og de fløy i lys og glede, så høyt, så høyt. Det fantes ingen kulde mer og ingen sult og angst - de var hos Gud.

Men i kroken ved huset satt den lille piken og var død da den kalde morgenen kom, hun var frosset i hjel den siste kvelden i det gamle året. Hun satt der med røde kinn og et smil om munnen.

Nyttårmorgenen gikk opp over den lille døde, som satt der med svovelstikkene sine. En bunt av dem var nesten brent opp. Hun har villet varme seg, sa folk.

Ingen visste noe om alt det vakre hun hadde sett, og om hvordan hun var gått sammen med mormor inn til nyttårs glede i stråle.

H.C.Andersen

LUCIAKONSERT

Lørdag 13. des. kl. 16:00
Solheim kirke

Medvirkende:

Solheim barnekor
Mannskor «Fremad»
Trumpet: Steffen og Silje Rame
Klaver: Kyoko Ishii
Fiolin : Leif-Conrad Selasky

Kantor: Mariko Takei

Vi skal synge gode jule sanger og høre vakre stemmer.

Konserten er gratis og Jule-godterier!
Hjertelig velkommen!

JULEKONSERT MED KOR

Søndag 7.des. kl.18:00
St. Markus kirke

Bergen Felles kor Damekoret Toneveld og fl.
Leder: Olaug Karin Borge
Piano/orgel: Mariko Takei
Gratis / Kollekt

Velkommen til julekonserter i Løvstakksiden menighet

OVERGANGER

I dag har jeg fulgt min svigerfar til graven. En epoke er slutt. Et liv er over. Men mye fra hans liv lever videre i barn og barnebarn, hos slekt, venner og i lokalsamfunnet hans. Det er mange som har blitt preget av hans liv og av hans valg. Verden er annerledes fordi han var her. Og verden blir annerledes uten ham. Han har trådt over en grense. Han har beveget seg over den tidvis tynne grensen fra liv til død. Overgangen gikk rolig for seg. Han sovnet, og våknet ikke. Han var 91 år.

I mellomkrigsårene var det et annet liv enn det er i dag. 1923. Se for deg en 14-åring av i dag plassert inn i en situasjon i en liten bygd i Norge i 1923. Eller motsatt. Vi er forflyttet langt bort fra det som var livets realiteter i 1923. På godt – og på ondt. Alt er ikke blitt bedre. Alt er ikke blitt verre. Det er forskjellig. Og det er sannsynligvis ikke blitt lettere å leve i dag enn det var i 1923, på tross av alle oppfinnelser, forbedringer, utvikling, kunnskap, rikdom og skolegang. Vi har fått så mange hjelpemidler at vi er blitt helt hjelpeløse.

Vi bygger i dag broer. Enhver fjord skal ha sin egen bro (eller tunell) og sitt eget bomselskap. Ting blir enklere – vi kan krysse grenser uten å anstrenge oss. Vann er ingen hindring. Bilen flyter over på pilarer og pongtonger. Vi får nye overganger.

Løvstakksiden skal få sin Småpudden – en bro uten plass for biler – men med åpning for passerende båter. Broen binder sammen børs og katedral. Industriområdene på begge sider av Puddefjorden er avindustrialiserte og fylt med boligindustri på den ene siden og kunnskapsindustri på den andre siden. Fra St. Markus kirke kan en se ned mot BI, rett over fjorden på Møhlenpris. I Norge tømmes kirkene gradvis, og lommebøkene og Oljefondet fylles. Gud mister sin plass og Mammon tilbes i stedet. Ved en kiste på Helgheim gravplass gir ikke pengene svar. Mammons rop etter mer – lyder tomt der. Og kampen om de dennesidige verdier bry-

ter de guddommelige harmonier. Spild, uro, uforsonlighet er Mammons frukter.

Ingvar er gått ut av tiden (slik noen omtaler det), og inn i evigheten. Menneskesønnen kom ut av evigheten og gikk inn i tiden. Faktisk definerte han tiden. Han var der da det skjedde at solen og jorden fikk sin bane. Da dagen ble dag og natten ble natt. Tiden ble startet. Klokken ble trukket opp, og den startet å gå. Mye senere var tiden inne for Menneskesønnens komme. Tiden var moden. Tiden var overmoden. Noe måtte gjøres. Mennesket var korrumpert. Makt, penger, begjær... forrådte det gode, det sanne, det ekte. Et eller annet måtte gjøres. Foruten ville det vært ute med oss. Gud ble kledd med kjøtt. Han ble sener, bein, blod, hud – rett og slett et menneske. Gud trådte ut av det guddommelige og ble sønn av Maria for at menneskets sønner og døtre skulle kunne komme inn i det guddommelige. Mennesket satt så fast i det umenneskelige at overgangen til det guddommelige ble umuliggjort.

En bro ble bygget. Et liv ble gitt. Liv for liv. Vårt liv for Jesu liv. Ved tro kunne vi passere over den nye broen. Broen kaltes Veien. Veien gikk fra Mammons grep gjennom evangelienes frigjøring til de evige sletter.

Hvordan kan vi klare den siste store prøve? Hvordan består vi testen? Hvordan kan vi vandre på evighetens bro?

Ingvar ble spurt om han trodde på Jesus. På sin stille og lavmælte måte svarte han den usikre spørrer: «Vi lyt no det».

«Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle forvandles, brått, på et øyeblikk, ved det siste basunstøt. For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet (1. kor 15,51-52).»

Sverre Johan Nærheim
Rådgyvar Trusopplæring

Konfirmanter Løvstakksiden 2014/15

Fra venstre:

Kristoffer Tørrestad Fauskanger
Kim Tørrestad Fauskanger
Adam Tufall Vassbotten
Julian Alexander Korneliusen
Sandra Desirée Nilsen Hanstvedt
Victoria Thorstensen Enehaug
Natalie-Therese Krüger Johannessen
Michelle Grimstad

BERGEN INTERNATIONAL CHURCH

Den Norske Kirkes flerkulturelle menighet

THIS WAS CHRISTMAS...

Every Sunday, it was customary to go to church in my family. Church was less than 15 minutes' walk from home and was situated opposite the school where I took my elementary classes. Sunday was also special because it was one of the two days of the week where one needed not to wear a school uniform but could wear favourites and the best of clothes. The church I belonged to was founded early 20th century by the African Inland Missionary, the main services were for the adults while the teens and children had Sunday school groups according to age. There were many nice days in church but there was this one special day, whether it fell on a Sunday or not... 25th December.

Dramas, songs, choral verses, poems, recitations – every year from November. Saturdays were occupied with meetings in church in preparation for Christmas. The volunteer Sunday school teachers would apportion each of us different verses to memorize beforehand and group us in such a way that we would tell the story of the birth of Christ. Actually, Christmas was dedicated to the kids and a sermon was not ne-

cessary as we creatively told the story and all eyes were on us. We also did skits from different portions of the Bible – I remember one particular one when Isaiah prophesied of the coming of the Messiah.

As I write this, I start to remember portions of what we had memorized. Indeed that to me was an invaluable foundation.

The church was unusually full, just as it happens in Norway. Families came to watch and see what the kids had been preparing for months. The children were cladded in their best; new suits, mix and matches, dresses, perms, newly done braided hair, name it, all were at their best. Our Sunday school teachers had taught us how to match on to the pulpit and we had repeatedly practised all our portions – they used to look a bit anxious and often relieved when it was all done. We got gifts from the pastor, I remember once receiving a spoon, and there was so much candy, I remember a popular brand called 'Patco'. There were also gifts send to a children's home that was near the church.

Christmas was special, I still have

copies of Christmas photos. The food served for Christmas is another story. The traditions in Norway are unique. Back then, many chickens, a goat, or a cow would be slaughtered for the day. Chapati (a version of tortilla), pilau (rice fried with meat and spices) and many other Kenyan delicacies were prepared. We celebrated with lots of sodas.

Families gathered to share the day and for those of us who have large extended families, it was an opportunity for our parents to explain how we are related to this person or that person...

It was not the clothes and the candies, the food and the gifts, that motivated me to share the story of how we celebrated Christmas back then, no, it was the fact that even with the scripture memory, I did not understand the gospel well enough. Between 12 and 14 years of age, it was a journey into understanding the reason for the birth of Jesus Christ. Whether the birth is celebrated or not celebrated on Christmas, with the sales of the seasons, the décor, the nice wear, it is beyond a day or the day. It is about Jesus.

By Purity Mutunge

CELLGROUPS:

English speaking :

Every other Thursday 8 PM at Fantoft student housing.
Contact: Kalisha Wills mkalisha@gmail.com

Norwegian speaking:

Contact: Johan Fredrik Garmann (jfgarmann@c2i.net or 412 61 604)

Heart to Heart (Women's group)

We meet on Thursdays every second week.
In St. Mark's church, 3rd floor, 9.30-10.30 AM.
Contact: Kari (kari.vestbostad@bergen.kirken.no or 908 01 463)

Fellesgudstjenester med Bergen Internasjonale Menighet og Løvstakksiden menighet

I høst har vi startet med noe nytt, nemlig fellesgudstjenester med Bergen Internasjonale menighet. En gang i måneden har vi hatt disse samlingene i St. Markus kirke.

Vi har savnet det å komme sammen flere og ikke minst gi et godt søndagsskoletilbud til de minste.

Moushumi Aspenes og Ommund Lindtjørn er menighetsrådsledere i sine respektive menigheter. Vi har planlagt og gjennomført fellesgudstjenester i høst. Responsen har vært overveldende god.

Gudstjenestene har vært en blanding av engelsk og norsk. Et felles lovsangsteam har vært forsangere, og gudstjenestene har en mer lavkirkelig profil med mer deltagelse av frivillige.

Søndag den 16. november fikk vi besøk av fungerende biskop Jan Otto Myrseth. Han håpet at samarbeidet kunne føre til gjensidig velsignelse for begge menigheter.

Vi har mange fremmedkulturelle og engelskspråklige i Bergen og på Løvstakksiden. Vi håper at dette kan være et aktuelt tilbud for denne gruppen. Samtidig er det fint for etnisk norske å være sammen med folk fra andre land som kan berike oss med sin bakgrunn.

Til våren fortsetter vi med fellesgudstjenester i St. Markus en gang i måneden.

Ta gjerne en tur innom og bli kjent med nye mennesker fra den store verden.

Vi tilhører alle Guds verdensvide menighet, er trossøsken og er med i Guds storfamilie!

Arnulf Sandvik

Trosopplæring i Løvstakksiden menighet

SE – NÅ LAGER VI NOE NYTT:

Før: Barna lærte hele bibelhistorien, salmer og Fadervår på skolen.

Nå: Familien og menigheten må ta ansvar for at barna møter og blir kjent med kristen tro.

Løvstakksiden: Vi har begynt arbeidet med å utforme vår lokale plan for trosopplæring.

Skolen: I dag er ikke skolen lenger en aktør for kirkens trosopplæring. De ulike trossamfunnene har sammen med familien ansvar for opplæringen av sine medlemmer. Skolens og barnehagens planer legger til rette for samarbeid med kirken. Menighetene må lage lokale planer for religionsundervisingen av de dømte barna fra 0 – 18 år. Dette arbeidet har vi nå startet med i Løvstakksiden menighet.

Familien: Det er foreldrene som har hovedansvar for sine barn og bestemmer hvordan de ønsker å oppdra barnet sitt. Ønsker en at barnet skal lære å be, syngne kristne sanger og høre bibelfortellinger, må en selv gjøre noe for at barnet skal bli kjent med dette. På skolen synges det ikke lenger kristne bordvers mm. Besteforeldre, faddere og slektninger som ønsker og liker å fortelle barn hva som står i Bibelen, kan nå oppleve at skolejenta eller skolegutten spør: Hvem er han Jesus da? Dette kan skape muligheter i familien til å kunne være den som lærer barnet dette. Gode relasjoner og andre livsspørsmål og gode samtaler kan skapes. Dette kan være ganske utfordrende.

Menigheten: Menigheten vil gjerne hjelpe og samarbeide med hjemmene. Dømte barn blir for eksempel invitert til spesielle arrangementer og det deles ut barnebøker med bibelfortellinger, sanger, bønner og livstemaer som er til-

passet ulike alderstrinn. Kirkens trosopplæring skjer på mandat fra foreldre/foresatte og faddere som ønsker dåp. "Gud gir – vi deler" er satt som overskrift på Plan for trosopplæring fra 2010. Trosopplæringen skal være systematisk og sammenhengende når det gjelder innhold og oppbygging. Den skal være helhetlig, ha et visst omfang og være for alle dømte, med det mangfoldet det innebærer. Barn har ulike forutsetninger. Opplæringen søker å bære preg av totalformidling, med det mener en at barnas hverdag og trosopplæringen griper inn i hverandre.

Trosopplæringsutvalget:

I vår menighet er det dannet et trosopplæringsutvalg. For tiden består det av Ommund Lindtjørn, Arnulf Sandvik, Ann-Elin Dyrøy og Heidi H. Husevåg. Vi arbeider med hvordan den lokale opplæringsplanen for vår menighet skal være. Det innebærer planlegging, godkjenning av rette organer og gradvis nye aktiviteter og tilbud til barn og unge. I høst delte vi f. eks ut for første gang barnebibler til de på 6 år. Det er planlagt å ansette en trosopplæringskonsulent i en mindre deltidsstilling.

Innspill:

Hvis noen foreldre eller andre har ideer eller ønsker om aktiviteter, er vi glad for innspill.

Spørsmålene er:

- 1) Hvilke form for kortvarige aktiviteter tenker voksne at de er interessert i å sende barna på?
- 2) Hva tror du at barnet ditt kan ha lyst til og glede av å være med på?

For mer informasjon om trosopplæring kan en gå inn på: www.Kirken.no

Heidi Husevåg

Oppslagstavlen

Arrangementer i foreninger og lag

Hyggestunden

Onsdager kl 1200 i Solheim kirke.

Eldretreff i St.Markus

Første torsdag i måneden kl 1130.

Kirkepyrd

Nye medlemmer er hjertelig velkommen. Kontaktperson Haldis Sætre 55295782.

Klubben

Torsdager i St.Markus menighetssal. Følg med på facebook.

Interkulturell Kvinnegruppe

Sambruks huset, Løvstakkv. 32, hver fredag fra kl.18-20. Vi har håndarbeid, matlaging og undervisning. Alle kvinner er hjertelig velkomne. Du kan ta med deg barn. For mer informasjon kontakt: Kari Vestbøstad: tlf. 90 80 14 63.

Søndagskolen

Barna blir med i første del av gudstjenesten kl 1100 i Solheim kirke og går deretter ned i menighetssalen for søndagsskole. Det er også søndagsskole på alle fellesgudstjenester mellom DNK og BIM i St.Markus kirke.

Åpen Kirke

Onsdager kl 1200

Åpen kirke et tilbud til alle som ønsker å stikke innom Solheim kirke til en stille liturgisk stund i kirkerommet før vi går ned til menighetssalen for enkel bevertning og fellesskap.

Diakonats Julefest

Søndag 11.jan.kl 1800 St.Markus

Festtale ved Thor Sommerseth. God bevertning. Gang rundt juletreet. Alle hjertelig velkommen!

Kontaktperson for foreninger og lag

Solheim kirke

Kirkepyrd: Haldis Sætre 55295782
Hyggestunden: Målfrid Thunes 55292144
Familietreff: Ommund Lindtjørn 93406822
Solheim kirkes barnekor: Grete Lindtjørn 9249727
Søndagsskole: Ann-Elin Dyrøy 98828195

St.Markus kirke

Eldres Vel: Ester Halvorsen 55295418
Konfirmanter: Arnulf Sandvik 41675653
Klubben: Ann-Elin Dyrøy 98828195
Støttelag for de unge: Ester Halvorsen 55295418
St. Markus Diakonats: Hans Teige 55295450
iMarkus samlinger: Sverre Johan Nærheim 934 89 526

Besøktjeneste: Signe Halvorsen 55290341
Husfellesskap: Arnulf Sandvik 41675653

MILJØSTUEN i Lotheveien 2 (vis á vis kirken) serverer middag alle onsdager kl. 15.00 - 17.00. Pris kr. 50.- for et herlig måltid med middag, dessert, kaffe og en god prat!

VEGETARMIDDAG i Solheim kirkes menighetssal mandager kl 1600.

KAFFEKROKEN

Følg med på menighetens hjemmeside for oppdateringer av aktiviteter:

<http://www.bergen.kirken.no>

Arnulf Sandviks hjemmeside med prekener, menighetsblad og bilder: www.arnulfsandvik.com

Løvstakksiden menighet på FACEBOOK: søk under grupper: Løvstakksiden menighet, Klubben i St.Markus

Tips oss om stoff,
eller kom med noe selv: dikt, tanker,
fortellinger og annet.

Utleie av menighetslokaler i Solheim kirke og St.Markus kirke

Enten det gjelder konfirmasjon, bryllup, åremålsdag, møte i borettslaget eller noe annet; legg møtet til våre menighetslokaler i Solheim og St.Markus kirker.

Her er god plass, kjøkkenet er godt utstyrt, og det beste av alt: det er rimelig å leie:

Kontakt menighetskirketjener Annicken Gildernes,
email: utleie.lovstakksiden@bergen.kirken.no

Hvor kan du få menighetsbladet?

Vi forsøker å bringe menighetsbladet rundt til alle husstander ved hjelp av frivillige ombærere. I tillegg har vi fått lov til å legge ut menighetsbladet på noen av nærbutikkene i området. Der kan man hente det gratis.

Dersom du savner menighetsbladet, kan du spørre på nærbutikken din, eller hente i kirken.

Vi trenger flere ombærere, så ta kontakt med frivillighetskoordinator Åsta Årøen.

Tlf. 55 308137 dersom du ønsker å gjøre en innsats.

LEVEKÅR - HVA GJØR KIRKEN??

I Bergen har det blitt kjørt levekårsundersøkelser flere ganger.

Laksevåg og Løvstakksiden har ikke kommet så godt ut her, noe som skyldes politiske beslutninger over lang tid - blant annet boligstørrelse, andelen kommunale boliger og nedleggelse av infrastruktur; arbeidsplasser, møteplasser og fellesarealer.

Det sittende mindretallsbyrådet har lagt fram sitt budsjettutkast, der BKF blant annet har fått mindre penger enn før. Nedskjæringer har også skjedd over lang tid i Bjørgvin bispedømmeråd. Hva vil det reduserte økonomiske handlingsrommet bety for åpningstider, bemanning og antall menigheter? For oss som bor i de utsatte levekårsområdene, går vi spennende tider i møte. Det er likevel rimelig å forvente at levekårsområdene i særlig grad blir holdt en beskyttede hånd over. Ellers har jo målingen av levekår-indikatorerne liten verdi, de må jo utløse vilje til praktiske svar??

I den forbindelse arbeider Løvstakksiden og Laksevåg menigheter med å få til et debattmøte i januar om dette temaet. Dersom du har innspill til mulige inneldere mm på et slik møte, bes du ta kontakt med asta.aroen@bergen.kirken.no

Åsta Årøen
Frivillighetskoordinator

Vil du gi tid til mennesker som trenger noen å snakke med?

Velkommen som medarbeider på Kirkens SOS! Du kan gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling.

Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste, tilgjengelig på telefon og internett. Du får innføringskurs, veiledning og videre faglig oppfølging så lenge du er med i tjenesten.

Innføringskurs starter i Bergen 29. september.
Interessert?

Kontakt: Kirkens SOS i Bjørgvin
Tlf 55 32 58 45 / mob 941 83 654
Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no
Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

Ta med maten hjem.

Vi serverer ekte kinesisk mat.

Tel: 55292827-Michael Krohns gate 22

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Tom Wilson Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

115 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Egen blomsteravdeling
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen,
e-post: post@koba.no

Telefon: 55 300 800
www.koba.no

Løvstakksiden menighet

Løvstakksiden menighet

Bestilling avdåp, vielser, gravferd: 55 59 32 10
Besøksadresse: Hordagaten 28
Løvstakksiden menighet: 55 30 81 30
Treffetid: ons og fred kl 10-14
e-post: lovstakksiden.menighet@bergen.kirken.no

Solveig Sjursæther

Administrasjonsleder

Prestene treffes etter avtale:

Kontor: Hordagaten 28
Kirkens SOS 815 33 300

Ansatte i Løvstakksiden menighet:

Sokneprest: Arnulf Sandvik
arnulf.sandvik@bergen.kirken.no
tlf: 55 30 81 31, M: 41675653

Arnulf Sandvik

Sokneprest

Seniorprest: Thor Sommerseth
thor.sommerseth@bergen.kirken.no,
tlf: 91317559

Kari K. Vestbøstad

Diakon

Diakon: Kari K. Vestbøstad
kari.vestbostad@bergen.kirken.no,
tlf: 90801463, 55 30 81 38

Administrasjonsleder: Solveig Sjursæther
solveig.sjursaether@bergen.kirken.no,
tlf: 55308133

Thor Sommerseth

Seniorprest

Kantor: Mariko Takei Myksvoll
mariko.takei@bergen.kirken.no
tlf: 55 30 81 34

Frivillighetskoordinator: Åsta Årøen
asta.aroen@bergen.kirken.no
tlf: 99522847

Mariko T. Myksvoll

Kantor

Menighets-kirketjener: Annicken Gildernes
annicken.gildernes@bergen.kirken.no:
tlf: 55308135

Konfirmantlærer: Ann-Elin Dyrøy
tlf: 98828195

Leder for menighetsrådet

Ommund Lindtjørn
Telefon: 93406822

Åsta Årøen

Frivillighetskoordinator

Menighetens bankgiro:
5083 05 65067

Menighetsbladet

Utgiver: Løvstakksiden menighet Opplag: 5000

Redaktør: Arnulf Sandvik I redaksjonen: Staben

Adresse til redaksjonen: Hordagaten 28 5056 Bergen Red.avslutta: 1.sept. Frist for stoff til neste nummer: 1.nov

Bankgiro: 5083 05 65067
Trykkeri: AG2

Annicken Gildernes

Menighetskirketjener

Ann-Elin Dyrøy

Konfirmantlærer

Returadresse:
Løvtakksiden menighet
Hordagaten 28
5056 Bergen

